

Věc C-752/22

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum doručení:

9. prosince 2022

Předkládající soud:

Korkein hallinto-oikeus (Finsko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

2. prosince 2022

Navrhovatel v řízení o kasačním opravném prostředku:

EP

Další účastník řízení:

Maahanmuuttovirasto (imigrační úřad)

KORKEIN HALLINTO-OIKEUS (Nejvyšší správní soud) Mezitímní usnesení [omissis]

[omissis]

Předmět řízení

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce předložená Soudnímu dvoru Evropské unie podle článku 267 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU)

[omissis]

Předmět řízení a skutkové okolnosti relevantní pro rozhodnutí

- 1 Navrhovatel v řízení o kasačním opravném prostředku (dále jen „navrhovatel“) je státním příslušníkem Ruské federace a předložil cestovní pas Ruské federace platný do 26. prosince 2024. Je držitelem povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajících rezidenty - EU, které vystavilo Estonsko na období od 12. července 2019 do 12. července 2024.

- 2 Navrhovatel byl již 9. února 2017 vyhoštěn z Finska do Estonska. V tuto dobu mu byl uložen dvouletý zákaz vstupu na území Finska na období od 8. února 2017 do 7. února 2019. Poté byl navrhovatel opět dne 16. března 2017 a znovu dne 26. listopadu 2018 vyhoštěn z Finska do Estonska; v této souvislosti mu byl uložen dvouletý zákaz vstupu na území Finska na období od 27. listopadu 2018 do 27. listopadu 2020. Před nyní projednávaným případem byl navrhovatel dne 8. července 2019 opětovně vyhoštěn z Finska do Estonska a byl mu uložen čtyřletý zákaz vstupu do Finska na období od 8. července 2019 do 8. července 2023. Dne 16. listopadu 2019 byl navrhovatel opět zastižen ve Finsku.
- 3 Ve Finsku byly navrhovateli uloženy dva peněžité tresty za dva přestupky podle zákona o cizincích, jeden podmíněný trest odnětí svobody v trvání 80 dnů z důvodu těžké opilosti v provozu a řízení bez řidičského oprávnění a peněžitý trest za přestupek proti zakazu vstupu. Navíc je navrhovatel podezřelý ze spáchání závažné krádeže, porušení zakazu vstupu na území, padělání, uvedení nesprávného jména ve dvou případech, řízení bez řidičského oprávnění ve dvou případech a těžké opilosti za volantem.
- 4 Během svého výslechu dne 18. listopadu 2018, který se týkal nyní projednávaného vyhoštění, navrhovatel prohlásil, že své vyhoštění do Ruské federace odmítá. Vyhoštění do země svého bydliště, Estonska, naproti tomu neodmítl. Navrhovatel uvedl, že přechodně bydlí ve Finsku a pracuje ve dvou firmách ve Finsku. Podle svého tvrzení navrhovatel nemá žádné jiné vazby na Finsko. Navrhovatel uvedl, že jeho nezletilé dítě žije u jeho bývalé partnerky v Estonsku.
- 5 Maahanmuuttovirasto (imigrační úřad) vyhostil předmětným rozhodnutím ze dne 19. listopadu 2019 navrhovatele do jeho domovské země, Ruské federace, mimo jiné s odůvodněním, že navrhovatel ohrožuje veřejný pořádek a bezpečnost. Maahanmuuttovirasto (imigrační úřad) uložil navrhovateli zákaz vstupu do Schengenského prostoru na období čtyř let od okamžiku jeho vycestování ze Schengenského prostoru. Podle rozhodnutí maahanmuuttovirasto (imigrační úřad) nepředložil navrhovatel žádný důkaz o svých rodinných vazbách v Estonsku. Nemá ani povolení k pobytu, které jej opravňuje k práci ve Finsku.
- 6 Ve stejný den maahanmuuttovirasto (imigrační úřad) konzultoval s Estonskem možnost zrušení povolení k pobytu. Estonsko dne 9. prosince 2019 sdělilo, že povolení k pobytu navrhovatele nezruší. Dne 9. prosince 2019 pozměnil maahanmuuttovirasto (imigrační úřad) zákaz vstupu uložený navrhovateli v tom smyslu, že se týká Finska. Navrhovatel byl dne 24. března 2020 vyhoštěn do Ruské federace. Následně byl ve dnech 8. srpna 2020 a 16. listopadu 2020 vyhoštěn do Estonska poté, co znovu přicestoval do Finska.
- 7 Helsingin hallinto-oikeus (Správní soud v Helsinkách) zamítl napadeným rozhodnutím stížnost navrhovatele proti rozhodnutí maahanmuuttovirasto (imigrační úřad) ze dne 19. listopadu 2019.

- 8 Navrhovatel u korkein hallinto-oikeus (Nejvyšší správní soud) navrhl, aby byl připuštěn kasační opravný prostředek a ve své stížnosti požadoval, aby rozhodnutí hallinto-oikeus (správní soud) bylo zrušeno a vráceno maahanmuuttovirasto (imigrační úřad) k novému rozhodnutí.

Hlavní argumenty účastnic řízení

- 9 Navrhovatel ve své stížnosti u korkein hallinto-oikeus (Nejvyšší správní soud) tvrdí, že předtím byl třikrát vyhoštěn z Finska do Estonska, kde bydlel téměř celý svůj život a kde mu bylo poskytnuto povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývacího rezidenta - EU. V Estonsku má partnerku, nezletilé dítě a práci. Jeho vyhoštění do země, jejímž je státním příslušníkem, tedy Ruské federace, a zákaz vstupu do celého Schengenského prostoru omezilo jeho možnost udržovat jím uváděné vazby v Estonsku. K zemi, jejímž je státním příslušníkem, nemá žádné vazby. Navrhovatel odmítl vyhoštění do země, jejímž je státním příslušníkem a uložení zákazu vstupu do celého Schengenského prostoru. Zákaz vstupu týkající se celého Schengenského prostoru mu zabránil v návratu do Estonska. Rozhodnutí maahanmuuttovirasto (imigrační úřad) bylo od počátku nesprávné. Tato chyba nebyla napravena tím, že maahanmuuttovirasto (imigrační úřad) pozměnil svůj zákaz vstupu uložený dne 9. prosince 2019 v tom smyslu, že se týká Finska.
- 10 Maahanmuuttovirasto (imigrační úřad) u korkein hallinto-oikeus (Nejvyšší správní soud) uvedl, že vazby navrhovatele na Estonsko, o nichž navrhovatel v různých fázích řízení uvedl protichůdné údaje, nebyly posouzeny na základě směrnice o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývacími rezidenty (2003/109/ES), protože směrnice nebyla v tomto případě použita. Podle článku 3 směrnice se tato směrnice vztahuje na státní příslušníky třetích zemí oprávněně pobývací na území členského státu. Pojem oprávněný pobyt není ve směrnici definován zvlášť. Je-li pobyt státního příslušníka třetí země ve smyslu této směrnice neoprávněný, platí pro navrácení takové osoby směrnice o společných normách a postupech v členských státech při navrácení neoprávněně pobývacích státních příslušníků třetích zemí (2008/115/ES, směrnice o navrácení). Pobyt navrhovatele ve Finsku nelze považovat za oprávněný, protože v okamžiku jeho vstupu do Finska pro něj platil zákaz vstupu. Navrhovatel si byl vědom toho, že jeho pobyt ve Finsku je neoprávněný a že nesplňuje podmínky pro vstup na území a pobyt. Kromě toho navrhovatel nepožádal ve Finsku o povolení k pobytu poté, co do Finska přišel s povolením k pobytu pro dlouhodobě pobývací rezidenty EU vystaveným jiným členským státem.
- 11 Maahanmuuttovirasto (imigrační úřad) má za to, že podle čl. 22 odst. 3 směrnice o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývacími rezidenty, může druhý členský stát, v tomto případě Finsko, rozhodnout o navrácení státního příslušníka třetí země z území Unie pouze ze závažných důvodů uvedených v článku 12 a při dodržení tam uvedených záruk. Ve vládní předloze (HE 94/2006 vp) týkající se provedení směrnice se konstatuje,

že se důvod vyhoštění stanovený v § 149 odst. 1 zákona o cizincích použije na dlouhodobě pobývajících rezidenty, kteří se vydají do Finska, kteří ale ve Finsku dosud povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajících rezidenty jako státní příslušníky třetí země neobdrželi. Má za to, že § 149 odst. 4 vložený do zákona o cizincích na základě směrnice platí pouze pro vyhoštění cizinců, kterým bylo ve Finsku vydáno povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajících rezidenty. Ani legislativní podklady neobsahují žádné stanovisko týkající se vyhoštění státního příslušníka třetí země, který má povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajících rezidenta v jiném členském státě. Podle názoru maahanmuuttovirasto (imigrační úřad) nebylo vyhoštění dlouhodobě pobývajících rezidentů ve vnitrostátním provedení směrnice dostatečně zohledněno, a proto je nezbytný výklad zákona o cizincích.

- 12 Maahanmuuttovirasto (imigrační úřad) kromě toho tvrdil, že podle směrnice o navrácení se navrácení provádí do země původu nebo do jiné třetí země. Rozhodnutí o navrácení neoprávněně pobývajících státního příslušníka třetí země, který má povolení k pobytu vydané v jiném členském státě, se vydá v případě, že tato osoba nesplní svou povinnost vrátit se na území toho členského státu, který toto povolení vydal, nebo pokud je okamžité vycestování státního příslušníka třetí země nezbytné z důvodů veřejného pořádku a bezpečnosti. Vzhledem k tomu, že stěžovatel ohrozil veřejný pořádek a bezpečnost, bylo nezbytné vydat rozhodnutí o jeho navrácení. Rozhodnutí o navrácení je možné vydat pouze ohledně třetí země, nikoliv ohledně jiného členského státu.

Vnitrostátní právo

- 13 Podle § 11 (121/2018) odst. 1 zákona o cizincích (301/2004)¹ je podmínkou pro vstup cizince na území mimo jiné, že se na něj nevztahuje zákaz vstupu podle odst. 1 bodu 4 a že podle odst. 1 bodu 5 nepředstavuje nebezpečí pro veřejný pořádek a bezpečnost.
- 14 Podle § 148 odst. 1 zákona o cizincích, může být cizinec mimo jiné vyhoštěn tehdy, když podle bodu 1 (1214/2013) tohoto odstavce nesplňuje podmínky pro vstup na území stanovené v § 11 odst. 1 téhož zákona nebo když podle bodu 8 jemu uložený trest odnětí svobody nebo jiný přesvědčivý důvod ospravedlňuje podezření, že se dopustí trestného činu, za který ve Finsku hrozí trest odnětí svobody, nebo že se bude opakovaně dopouštět trestných činů.
- 15 Podle § 148 odst. 2 zákona o cizincích může cizinec, který na území vstoupil bez povolení k pobytu, vykázán i tehdy, pokud by pro jeho pobyt ve Finsku bylo zapotřebí vízum nebo povolení k pobytu, o ty ovšem nepožádal nebo mu nebyly vydány.

¹– [omissis]

- 16 Podle § 149 (565/2019) odst. 4 zákona o cizincích může cizinec, kterému bylo ve Finsku vydáno povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajících rezidenty - EU, vyhoštěn pouze, pokud představuje přímé a dostatečně závažné nebezpečí pro veřejný pořádek nebo veřejnou bezpečnost.
- 17 Podle § 149b (1214/2013) zákona o cizincích, musí být státnímu příslušníkovi třetí země, který v zemi pobývá neoprávněně nebo jehož žádost o vydání povolení k pobytu byla zamítnuta nebo je držitelem platného povolení k pobytu nebo jiného povolení zakládající oprávnění k pobytu vydaného jiným členským státem Evropské unie, uloženo, aby neprodleně odešel na území tohoto jiného členského státu. Pokud dotčený státní příslušník třetí země nesplní tento požadavek nebo pokud je bezodkladný odchod státního příslušníka třetí země vyžadován z důvodů veřejného pořádku nebo bezpečnosti, vydá se rozhodnutí o jeho vyhoštění.
- 18 Podle § 146a (1214/2013) zákona o cizincích se výrazem „navrácení“ označuje proces vyhoštění, během něhož státní příslušník třetí země, jemuž byl odepřen vstup na území nebo o jehož navrácení nebo vyhoštění bylo rozhodnuto, buď dobrovolně vycestuje nebo je vyhoštěn: 1) do země původu; 2) do země tranzitu v souladu s dohodou o zpětném přebírání osob nebo jiným ujednáním mezi Uníí nebo Finskem a třetí zemí; nebo 3) do jiné třetí země, do níž se státní příslušník třetí země rozhodne vrátit dobrovolně nebo která jej přijme.

Použitelná ustanovení unijního práva

Směrnice Rady o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajících rezidenty (2003/109/ES) [ve znění pozměněném směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2011/51/EU ze dne 1[1]. května 2011, kterou se rozšiřuje oblast působnosti směrnice Rady 2003/109/ES na osoby požívající mezinárodní ochrany]

- 19 Podle čl. 1 písm. a) je cílem směrnice stanovit podmínky, za kterých členský stát přiznává a odnímá právní postavení dlouhodobě pobývajících rezidenta a související práva státním příslušníkům třetích zemí oprávněně pobývajícím na jeho území. Podle písmene b) tohoto článku je cílem směrnice stanovit podmínky pobytu státních příslušníků třetích zemí, kterým bylo přiznáno právní postavení dlouhodobě pobývajících rezidenta, v jiných členských státech, než je členský stát, který jim uvedené právní postavení přiznal.
- 20 Podle čl. 2 písm. c) se výrazem „první členský stát“ pro účely směrnice rozumí ten členský stát, který poprvé přiznal státnímu příslušníkovi třetí země právní postavení dlouhodobě pobývajících rezidenta. Podle písmene d) téhož článku se výrazem „druhý členský stát“ pro účely této směrnice rozumí každý jiný členský stát než ten, který poprvé přiznal státnímu příslušníkovi třetí země právní postavení dlouhodobě pobývajících rezidenta a v němž uvedený dlouhodobě pobývajících rezident vykonává právo pobytu.

- 21 Podle čl. 3 odst. 1 se směrnice vztahuje na státní příslušníky třetích zemí oprávněně pobývajících na území členského státu.
- 22 Podle čl. 12 odst. 1 směrnice mohou členské státy učinit rozhodnutí o vyhoštění dlouhodobě pobývajících rezidenta pouze tehdy, představuje-li uvedená osoba skutečné a dostatečně závažné ohrožení veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti.
- 23 Podle čl. 12 odst. 3 směrnice přihlédnou členské státy, než učiní rozhodnutí o vyhoštění dlouhodobě pobývajících rezidenta, k těmto faktorům:
- a) délka pobytu na jejich území;
  - b) věk dané osoby;
  - c) následky pro danou osobu a její rodinné příslušníky;
  - d) vazby se zemí pobytu nebo neexistence vazeb se zemí původu.
- 24 Podle čl. 14 odst. 1 směrnice získá dlouhodobě pobývajícím rezidentem právo pobytu na území jiných členských států, než je členský stát, který uvedené osobě přiznal právní postavení dlouhodobě pobývajících rezidenta, na období delší tři měsíců za předpokladu splnění podmínek stanovených v této kapitole.
- 25 Podle čl. 15 odst. 1 směrnice podá dlouhodobě pobývajícím rezidentem co nejdříve a nejpозději tři měsíce po vstupu na území druhého členského státu u příslušných orgánů uvedeného členského státu žádost o povolení k pobytu.
- 26 Podle čl. 22 odst. 1 směrnice je druhý členský stát, dokud státní příslušník třetí země neobdržel právní postavení dlouhodobě pobývajících rezidenta, oprávněn rozhodnout o zamítnutí prodloužení doby platnosti nebo o odnětí povolení k pobytu a může dotýcnou osobu a její rodinné příslušníky v souladu s postupy stanovenými vnitrostátními právními předpisy, včetně postupů navrácení, přimět v následujících případech k opuštění svého území:
- a) z důvodu veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti podle článku 17;
  - b) nejsou-li nadále plněny podmínky stanovené v článcích 14, 15 a 16;
  - c) nepobývá-li státní příslušník třetí země v dotčeném členském státě oprávněně.
- 27 Podle čl. 22 odst. 2 směrnice první členský stát, přijme-li druhý členský stát jedno z opatření uvedených v odstavci 1, převezme okamžitě a bez formalit dlouhodobě pobývajících rezidenta a jeho rodinné příslušníky zpět. Druhý členský stát oznámí své rozhodnutí prvnímu členskému státu.
- 28 Podle čl. 22 odst. 3 směrnice je druhý členský stát, dokud státní příslušník třetí země neobdrží právní postavení dlouhodobě pobývajících rezidenta a aniž je dotčena povinnost zpětného převzetí uvedená v odstavci 2, oprávněn v souladu

s článkem 12 a podle záruk obsažených v tomto článku přijmout rozhodnutí o navrácení státního příslušníka třetí země z území Unie ze závažných důvodů týkajících se veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti. V tom případě konzultuje druhý členský stát přijetí uvedeného rozhodnutí první členský stát. Pokud druhý členský stát rozhodne o navrácení dotyčného státního příslušníka třetí země, učiní veškerá vhodná opatření k účinnému provedení rozhodnutí. V tom případě poskytne druhý členský stát prvnímu členskému státu užitečné informace o provádění rozhodnutí o navrácení.

- 29 Podle čl. 26 odst. 1 směrnice členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 23. ledna 2006.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navrácení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (2008/115/ES, směrnice o navrácení)

- 30 Podle čl. 2 odst. 1 směrnice se tato vztahuje na státní příslušníky třetích zemí neoprávněně pobývajících na území členského státu.
- 31 Podle článku 3 bodu 2 směrnice se „neoprávněným pobytem“ pro účely směrnice rozumí přítomnost státního příslušníka třetí země, který nesplňuje nebo přestal splňovat podmínky vstupu uvedené v článku 5 Schengenského hraničního kodexu nebo jiné podmínky vstupu, pobytu nebo bydliště v určitém členském státě, na území tohoto členského státu.
- 32 Podle čl. 3 bodu 3 směrnice se „navrácením“ pro účely směrnice rozumí proces navrácení státního příslušníka třetí země, jako dobrovolné splnění povinnosti návratu nebo jako nucený návrat, do země jeho původu, nebo do země tranzitu v souladu s dohodami o zpětném přebírání osob či jinými ujednáními uzavřenými na úrovni Společenství nebo dvoustraně, nebo do jiné třetí země, do níž se dotčený státní příslušník třetí země dobrovolně rozhodne vrátit a jež ho přijme.
- 33 Podle čl. 3 bodu 4 směrnice se „rozhodnutím o navrácení“ pro účely směrnice rozumí správní nebo soudní rozhodnutí nebo akt, kterým se rozhoduje nebo prohlašuje, že pobyt státního příslušníka třetí země je neoprávněný, a kterým se ukládá nebo prohlašuje povinnost návratu.
- 34 Podle čl. 6 odst. 1 směrnice členské státy vydají rozhodnutí o navrácení každému státnímu příslušníkovi třetí země, který pobývá neoprávněně na jejich území, aniž jsou dotčeny výjimky uvedené v odstavcích 2 až 5. Podle odstavce 2 téhož článku jsou státní příslušníci třetí země, kteří neoprávněně pobývají na území členského státu a kteří jsou držiteli platného povolení k pobytu nebo jiného povolení zakládajícího oprávnění k pobytu vydaného jiným členským státem, povinni neprodleně odejít na území tohoto jiného členského státu. Pokud dotčený státní příslušník třetí země nesplní tento požadavek nebo pokud je bezodkladný odchod

státního příslušníka třetí země vyžadován z důvodů veřejného pořádku nebo národní bezpečnosti, použije se odstavec 1.

- 35 Podle čl. 7 bodu 4 směrnice nemusí členské státy poskytnout lhůtu k dobrovolnému opuštění území nebo mohou poskytnout lhůtu kratší než sedm dní, pokud hrozí nebezpečí skrývání se nebo pokud byla žádost o oprávněný pobyt zamítnuta jakožto zjevně nedůvodná nebo podvodná anebo pokud dotčená osoba představuje hrozbu pro veřejný pořádek, veřejnou bezpečnost nebo národní bezpečnost.

Nezbytnost rozhodnutí o předběžné otázce

- 36 Předmětem řízení projednávaného u korkein hallinto-oikeus (Nejvyšší správní soud) je otázka, zda maahanmuuttovirasto (imigrační úřad) mohl postupem stanoveným ve směrnici o navracení vyhostit navrhovatele do Ruské federace a uložit mu zákaz vstupu platný pro celý Schengenský prostor, místo aby se řídil postupem stanoveným ve směrnici o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty.
- 37 Je nesporné, že navrhovatel má povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývající rezidenty určené pro státní příslušníky třetích zemí a že ve Finsku nepožádal o povolení k pobytu.
- 38 Dále je nesporné, že navrhovatel v důsledku vnitrostátních zákazů vstupu, které mu byly uloženy dříve a týkají se Finska, při svém vstupu do Finska nesplnil podmínky vstupu na území stanovené v § 11 odst. 1 bodě 4 zákona o cizincích.
- 39 Navíc bylo doloženo, že navrhovatel z důvodu ohrožení veřejného pořádku a bezpečnosti při svém příjezdu do Finska nesplňoval podmínky vstupu na území podle § 11 odst. 1 bodu 5 zákona o cizincích.
- 40 Maahanmuuttovirasto (imigrační úřad) má za to, že pobyt navrhovatele ve Finsku nebyl oprávněný, proto byl při jeho navrácení použit postup podle směrnice o navracení a nikoliv postup podle čl. 22 odst. 3 a článku 12 směrnice o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty. Vzhledem k tomu, že navrhovatel byl považován za nebezpečí pro veřejný pořádek a bezpečnost, byl navzdory povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývající rezidenty jako státní příslušníky třetí země vydanému Estonskem vyhoštěn z Unie do země jeho státní příslušnosti.
- 41 Předmětem řízení je posouzení otázky, zda se v situaci, v níž byl pobyt navrhovatele ve Finsku neoprávněný, na vyhoštění navrhovatele z Evropské unie uplatní zesílená ochrana proti vyhoštění stanovená ve směrnici o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty, a to z toho důvodu, že mu Estonsko vydalo povolení k pobytu.

- 42 Podle čl. 3 odst. 1 směrnice o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty, se tato směrnice vztahuje na státní příslušníky třetích zemí oprávněně pobývající na území členského státu. Směrnice stanoví na jedné straně podmínky pro poskytnutí a odnětí tohoto postavení a s ním spojená práva, a na straně druhé podmínky pro pobyt státních příslušníků třetích zemí, kterým bylo toto postavení poskytnuto, v jiných členských státech než v tom, který jim právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta přiznal. Kapitola II směrnice se týká právního postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta v prvním členském státě a kapitola III pobytu v jiném členském státě. Podle čl. 22 odst. 1 písm. c), který je součástí kapitoly III, může druhý členský stát navrátit osobu, která získala v prvním členském státě právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta, pobývali-li tato osoba v druhém členském státě neoprávněně. Podle čl. 22 odst. 3 směrnice může druhý členský stát v určitých situacích rozhodnout o navrácení státního příslušníka třetí země z území Unie a podle záruk obsažených v článku 12.
- 43 Z ustanovení směrnice jednoznačně nevyplývá, jaký má být výklad čl. 3 odst. 1 směrnice v situaci v projednávané věci. Na jedné straně je pobyt navrhovatele v Estonsku oprávněný, a na základě pobytu k povolení pro dlouhodobě pobývajícího rezidenta jako státního příslušníka třetí země, které bylo vydáno Estonskem, má určitá práva blíže specifikovaná ve směrnici, mimo jiné zesílenou ochranu proti vyhoštění a za určitých podmínek právo pobývat v jiném členském státě. Na druhé straně navrhovatel ve Finsku nepožádal o povolení k pobytu podle této směrnice, a z důvodu zákazu vstupu, který mu byl uložen ve Finsku, nesplnil podmínky pro vstup, a proto byl jeho pobyt ve Finsku neoprávněný.
- 44 Pro případ, že vyhoštění navrhovatele musí být posuzováno podle směrnice o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty, uvádí korkein hallinto-oikeus (Nejvyšší správní soud) k vnitrostátnímu provedení směrnice následující.
- 45 Právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí měly být uvedeny v účinnost nejpozději do 23. ledna 2006. Ustanovení § 149 odst. 4 zákona o cizincích se podle jeho znění týká pouze cizinců, kterým bylo vydáno povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajícího rezidenta jako státního příslušníka třetí země. Zákon o cizincích nestanoví zvláštní postup podle čl. 22 odst. 3 směrnice o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty poté, co státní příslušník třetí země, kterému bylo jiným členským státem vydáno povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajícího rezidenta jako státního příslušníka třetí země, je Finskem navrácen z Evropské unie.
- 46 Podle ustálené judikatury Soudního dvora Evropské unie je jednotlivec v případech, kdy se ustanovení směrnice z hlediska svého obsahu jeví jako bezpodmínečná a dostatečně přesná, oprávněn dovolávat se jich před vnitrostátními soudy vůči členskému státu, a to ať již v případě, že směrnicí včas neprovedl do vnitrostátního práva, tak i v případě, že ji provedl nesprávně.

- 47 Korkein hallinto-oikeus (Nejvyšší správní soud) se navíc táže, zda jsou čl. 12 odst. 1 a 3 a čl. 22 odst. uvedené směrnice z hlediska svého obsahu tak bezpodmínečné a dostatečně přesné, aby se jich mohl státní příslušník třetí země vůči členskému státu dovolávat.
- 48 Korkein hallinto-oikeus (Nejvyšší správní soud) poskytl navrhovateli a maahanmuuttovirasto (imigrační úřad) příležitost se vyjádřit k návrhu předkládacího rozhodnutí.

Rozhodnutí Korkein hallinto-oikeus (Nejvyšší správní soud)

- 49 Korkein hallinto-oikeus (Nejvyšší správní soud) se rozhodl přerušit řízení a požádat Soudní dvůr na základě článku 267 SFEU o rozhodnutí o předběžných otázkách. Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce je nezbytná pro rozhodnutí v řízení zahájeném u korkein hallinto-oikeus (Nejvyšší správní soud).

Předběžné otázky

1. Platí pro vyhoštění osoby, která vstoupila na území členského státu v době platnosti jí uloženého zákazu vstupu a jejíž pobyt byl proto podle vnitrostátních právních předpisů neoprávněný a která v tomto členském státě nepožádala o povolení pobytu, z území Evropské unie směrnice 2003/109/ES o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty, pokud této osobě bylo v jiném členském státě vydáno povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývající rezidenty jako státní příslušníky třetí země?

V případě kladné odpovědi na první otázku:

2. Jsou čl. 12 odst. 1 a 3 a čl. 22 odst. 3 směrnice 2003/109/ES o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty, z hlediska svého obsahu tak bezpodmínečné a dostatečně přesné, aby se jich mohl státní příslušník třetí země vůči členskému státu dovolávat?

[omissis]